

Nr 244.

Av herr **Anderson, Axel Ivar**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 4 § lagen den 17 juni 1938 (nr 287) om semester, m. m.

Kungl. Maj:ts proposition nr 289, vari föreslås, att de inkallade värnpliktiga skola få rätt att av statsverket erhålla kontant semesterersättning för viss militärtjänstgöring under år 1940, synes mig innebära en mycket otillfredsställande lösning av den viktiga frågan om åtgärder för att lätta de tyngande bördor, som militärinkallelserna medfört för stora grupper av den manliga befolkningen. Syftet med ifrågavarande förslag borde ha kunnat på ett långt mera tillfredsställande sätt tillgodoses på andra ur både principiella och statsfinansiella synpunkter mindre betänkliga vägar än den nu föreslagna, vilken ju bl. a. innebär en radikal förskjutning i semesterlagstiftningens idé. Socialministern har själv i propositionen erkänt behovet av en utredning rörande samordnande i möjligaste mån av de ekonomiska förmåner av skilda slag, som utgå till de inkallade. En sådan utredning borde ha föregått framläggandet av detta förslag att på en viss punkt med mycket betydande statsfinansiella konsekvenser utbygga hjälpen åt de inkallade värnpliktiga. Helt visst skulle vid en sådan utredning andra förslag, möjliggörande en mera effektiv och på det verkliga behovet inriktad hjälpverksamhet, ha kunnat påvisas.

Den ytterligt knappa tid, som riksdagen fått till förfogande för att granska den föreliggande propositionen, möjliggör icke framläggandet av några alternativ till Kungl. Maj:ts förslag. Jag måste därför nu begränsa mitt yrkande till att gälla en hemställan om en ny allsidig utredning i syfte att åstadkomma en bättre samordnad och mera effektiv understödsverksamhet åt de inkallade. Resultatet av en sådan utredning bör kunna redan under innevarande år omsättas i praktisk handling.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta.

dels att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 289, dels att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning snarast möjligt om enhetliga och effektiva åtgärder för att lindra de olägenheter i såväl ekonomiskt som annat hänseende, som inkallelserna till militärtjänst förorsakat stora grupper av den manliga befolkningen samt framläggandet av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 13 juni 1941.

Ivar Anderson.